

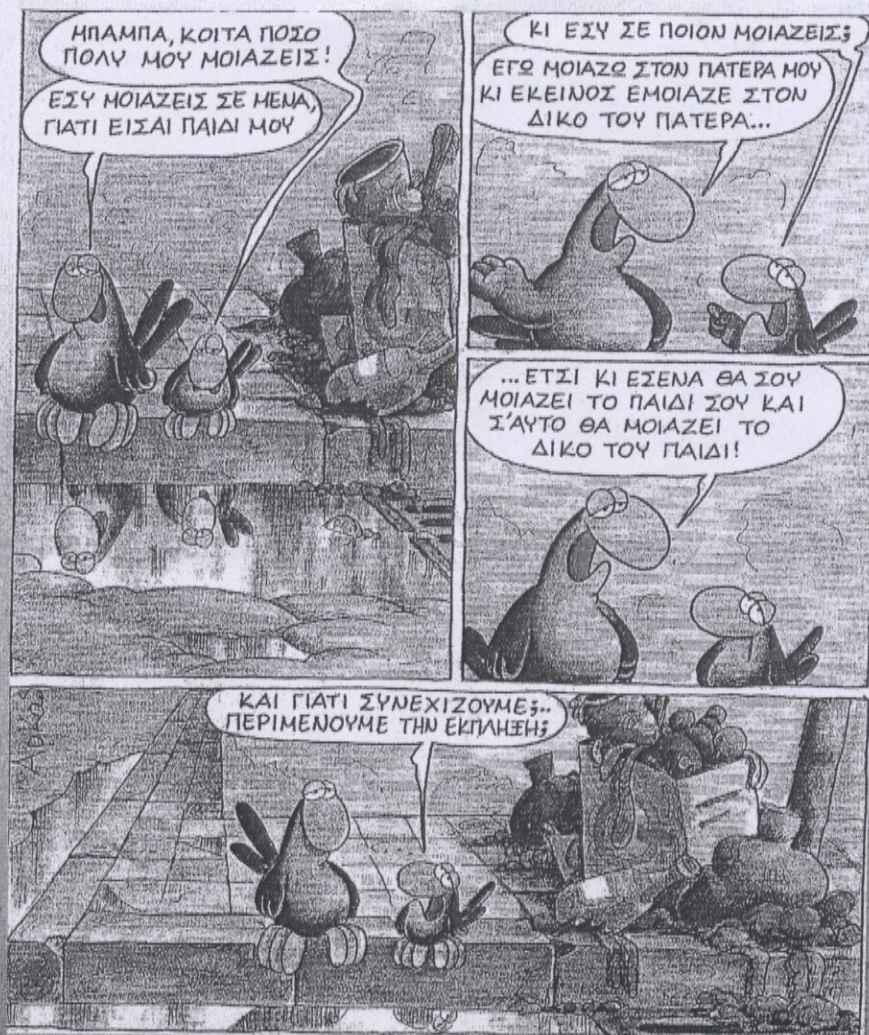
Πλανόδιο Στέκι Δρόμου

Για την πολιτική δράση και την κοινωνική αλληλεγγύη

Σχέσεις διαμεσολαβημένες από το Facebook, παιχνίδι με ένα μοχλό στο χέρι, ατελείωτα απογεύματα στα φροντιστήρια και το βράδυ λιωμένοι από την κούραση μπροστά στην τηλεόραση.

Πηγαίνουμε στο σχολείο και στα φροντιστήρια για μια μελλοντική θέση στο πανεπιστήμιο. Πηγαίνουμε στο πανεπιστήμιο για μια μελλοντική καλή δουλειά που θα διασφαλίσει ένα καλό μισθό. Δουλεύουμε για χρόνια για να αποκτήσουμε το τέλειο σπίτι και το τέλειο αυτοκίνητο και μετά δουλεύουμε άλλα τόσα χρόνια για να αποκτήσουμε εξοχικό και να ξεφύγουμε από το σπίτι.

Ας αναλογιστούμε για μια στιγμή τις επιπτώσεις αυτού του σύγχρονου πολιτισμού και τρόπου ζωής. Οι ατέλειωτες ώρες μέσα στην κίνηση, ο χρόνος μας ο οποίος χωρίζεται σε εργασία και κατανάλωση (mall, café, club, ποδόσφαιρο), η αλλοτρίωση και ο περιόρισμός του θεσμού της γειτονιάς, η συνεχής καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος.

Τι μας χωρίζει στα αλήθεια από τη μοναξιά και την αποξένωση; Μόνο όταν στερήσει το τελευταίο ποτάμι, ξεραθεί το τελευταίο δέντρο, πεθάνει το τελευταίο πουλί και λιώσει το τελευταίο παγόβουνο θα καταλάβουμε ότι το χρήμα δεν τρώγεται;

⇒ Να προτάξουμε τη δημιουργία και τη φαντασία απέναντι στην απονέκρωση του χρόνου μας. Να μεταφέρουμε την ιδέα του παιχνιδιού από τις κονσόλες στα σοκάκια και στις αλάνες. Να μεταφέρουμε τον αθλητισμό από τα συνδρομητικά κανάλια στις γειτονιές μας.

⇒ Οι δρόμοι δεν είναι μόνο για τα αυτοκίνητα και τις γιγαντοαφίσες του Madisons και του Πιτσιλλίδη. Όλοι στους Δρόμους και στις Γειτονιές, στα Πάρκα, στις Πλατείες για να κτίσουμε τη ζωή όπως εμείς τη θέλουμε. Να εισάγουμε στις γειτονιές έννοιες όπως η αλληλεγγύη και οι γενικές συνελεύσεις με σκοπό να πάρουμε τις αποφάσεις στα χέρια μας. Ας μη περιμένουμε άλλο από τους αρμόδιους να αποφασίζουν για εμάς.

⇒ Να απολαύσουμε τη χαρά της γνώσης και όχι της εκπαίδευσης. Να είναι η γνώση μια συνεχής δημιουργία και όχι παγιδευμένη σε χαρτιά που ονομάζονται πτυχία. Να επιδιώξουμε την αμοιβαία μάθηση έξω από τα στενά όρια που θέτουν ο ανταγωνισμός και οι εξετάσεις.

⇒ Η τέχνη του δρόμου είναι μια συνεχής, συλλογική, διαδραστική διαδικασία. Για να μη διαχωρίζεται ιεραρχικά ο μουσικός από τον ακροατή και ο ποιητής από τον αναγνώστη. Εναντιωνόμαστε στη θεοποίηση του καλλιτέχνη και στη πνευματική στείρωση της εμπορικής τέχνης του Σάκη Ρουβά και του κάθε Ρουβά. Να στήσουμε τις δικές μας συναυλίες, να φτιάξουμε τα δικά μας θέατρα και «γκαλερί» δρόμου. Με τον δικό μας κόπο, μακριά από χορηγούς και υπερκέρδη!

Ας απεγκλωβίσουμε τα ταλέντα μας. Ας απελευθερώσουμε τον καλλιτέχνη που κρύβουμε μέσα μας.

⇒ Να αισθανθούμε τη χαρά του αυθορμητισμού και της ανθρώπινης επικοινωνίας. Για την επικοινωνία που δεν λογαριάζει κώδικες συμπεριφοράς και κοινωνικά ταμπού. Για να επανα-οικειοποιηθούμε με τη φύση. Να βιώνουμε καθημερινή επαφή μαζί της παρά να παρακολουθούμε εικονικά δέντρα από τον προσωπικό υπολογιστή. Να αφήσουμε το αυτοκίνητο για λίγο και ας ξαναβρούμε στα ποδήλατα. Ας σταθούμε στα δικά μας πόδια μας.

“Ποιος είναι ισοβίτης στο σκοτάδι ποιος αλαφιάζει δίχως πληρωμή;
Ποιος σκύβει στους αφέντες το κεφάλι και ποιος τα βράδια κλαίει σαν παιδί;
Ποιος ονειρεύεται πως κάποιοι άλλοι βγαίνουν και κάνουν πρώτοι την αρχή;
Ηλεκτρικός Θησέας σε πηγάδι κι η Αριάδνη έχει μονοκαθεί.

Νανύγια ονείρων αρμενίζουν και τα κεφάλια γεμισαν σκουριά.
Στα σούπερ μάρκετ τέλειωσε η ελπίδα και συ κοκκαλωσες στη σκαλωσιά.
Πού πήγαν οι τρακόσοι του Λεωνίδα και τι θα πούμε τώρα στα παιδιά;
Ηλεκτρικός Θησέας, Και τα λοιπά.

Ψηφοθηρία, λόγοι κι εμβατήρια ποτέ δεν έφεραν την αλλαγή
για αυτό και χάθηκες στα σφαιριστήρια και μες στα γήπεδα την Κυριακή.
Τώρα καθώς κοιτάς τα διυλιστήρια ρωτάς ποιοι σ' έχουν βάλει στο κλουβί.
Ηλεκτρικός Θησέας σε πηγάδι κι η Αριάδνη έχει τρελαθεί.

Μια πλαστική ανέμισες σημαία, πίστεψες σ' έναν άγνωστο θεό
κρέμασες το μυαλό σε μια κεραία ειδήσεις σίριαλ και τσίχλα ροκ.
Και πώς θα ξημερώσει άλλη μέρα όταν τα λάθη κλέβουν τον καιρό;
Και πώς θα ξημερώσει άλλη μέρα όταν το ψέμα σέρνει τον χορό;

«Η ομορφιά βρίσκεται στους Δρόμους»

Ζωγράφισε έναν ήλιο στο ταβάνι, μίλησε με τ' αγέρι της νυχτιάς
και χόρεψε μαζί με τη σκιά σου στους ήχους μιας αδύναμης καρδιάς.
Πάρε τηλέφωνο την μοναξιά σου ή βγες ξανά στον δρόμο της φωτιάς
πάρε τηλέφωνο την μοναξιά σου ή βγες ξανά στον δρόμο της φωτιάς.”